

GESCHREVEN/
GEGROET/GEVOELD/
GEDAAN/GESTOEFT/
GEDACHT/GEDULD
GEPRANGD/GELUKT/
GEPLAND/GEVLOEK/
GETROKKEN/
GEDUWD/GEZWEET
GESCHREEUWD/
GEMEEND/GEZJOST/
GEBOEID/GEBOEKT/
GEBUNDELD/
GEZUCHT/
GEBOEID/GEBOEKT/
GEBUNDELD/
GEZUCHT/

TREKKEN EN DUWEN

Bart Michiels

Dit boekje werd geschreven in augustus 2024 en is een uitgave in eigen beheer van Bart Michiels: 47 jaar, lijsttrekker voor cd&vPLUS bij de gemeenteraadsverkiezingen voor Herentals, Noorderwijk en Morkhoven, en lijstduwer voor cd&v bij de provincieraadsverkiezingen voor de Kempen.

Ik woonde in Herentals al op het Stationsplein, in de Nederrij, de Zandstraat, en nu al behoorlijk wat jaren in de Bolwerkstraat. Ik ben zoon van Monique en wijlen Staf, broer van Raf en Katrien, en (gelukkig!) getrouwd met Griet. Onze twee zonen Dis (14) en Cel (bijna 10) basketten bij HBBC. Ik hou van woord, toneel, muziek, en af en toe een quizje.

Lang geleden studeerde ik Germaanse Talen en begon dan aan een gemengde en gevarieerde politieke en culturele loopbaan. Sinds 2016 ben ik coördinator bij TWERK, een unieke sociale werkplaats voor mensen met autisme in Herentals. We maken er chocolade, en mensen gelukkig.

Dit wordt mijn 5de lokale verkiezingscampagne. In 2004 begon ik als OCMW-raadslid, in 2013 werd ik gemeenteraadslid. In 2019 begon ik de legislatuur als voorzitter van de gemeenteraad. Na het onverwachte overlijden van Peter Bellens werd ik in 2021 schepen voor Welzijn, Zorg en Sociale Zaken en voorzitter van Neteland Welzijn & Zorg. Heel dankbaar kijk ik terug op alles wat ik de voorbije twintig jaar al heb mogen meemaken.

GEGROET

Dag Storpsgenoot,



Rare aanspreking, niet? Waarom ik je zo noem, kom je verderop in dit boekje wel te weten.

Binnenkort barst de verkiezingscampagne los. Ik ben **lijsttrekker** in Herentals, Noorderwijk en Morkhoven voor **cd&vPLUS**, en cd&v-**lijstduwer** voor de Kempen bij de **provincieraadsverkiezingen**. Ik denk dat het hard zal gaan, de volgende weken.

Je zal overspoeld worden door affiches, flyers, folders en sociale-mediaberichten. Met grote foto's en slogans die hun uiterste best gaan doen om zo luid mogelijk zo weinig mogelijk te zeggen. Elke kandidaat zal zich daar schuldig aan maken. Ook ik. Sorry.

Maar eigenlijk hou ik daar niet zo van. De meeste affiches en flyers vind ik lelijk. Slogans kunnen wel spits zijn, maar vertellen niet het volledige verhaal.

De politiek mag best wel wat meer vertellen. Wat meer inhoud brengen, wat minder roepen. Precies daarom geef ik je dit boekje. Stillere en rustiger dan je van de politiek gewend bent, probeer ik wat gedachten en gevoelens, realisaties maar ook frustraties met je te delen.

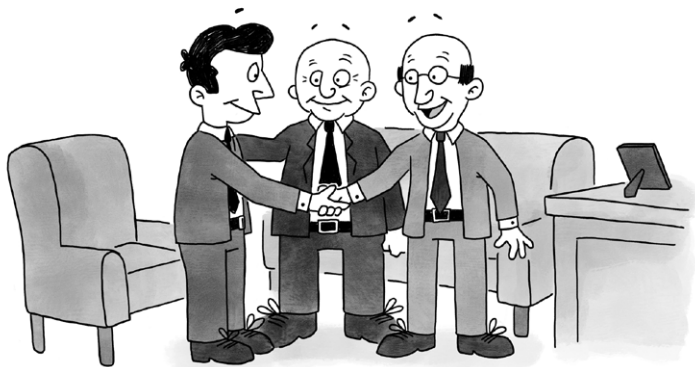
Ik hoop dat je me zo een beetje leert kennen. Want je stemt het best niet alleen op een sympathiek gezicht of een platte slogan, maar op iemand die je vertrouwt, en van wie je weet hoe die voelt en denkt. Als ik je kan verleiden, des te beter. Maar ook als dat niet lukt, hoop ik dat je hier of daar toch wat geprikkeld wordt.

Je ziet dus maar wat je ermee doet.

Tot 13 oktober?

Bart

|| SAMENLEVEN DOE JE NIET ALLEEN



"Bravo, Egbert! Ik heb in heel mijn carrière nog nooit zo'n mooie holle en subtiel misleidende slogan gezien."

GEVOELD



Politiek lijkt vies.

En politici maken de politiek soms ook vies.

Politici beweren heel vaak dat “*met hen alles anders wordt*”, of dat “*zij -en zij alleen!- dit of dat gerealiseerd hebben*”.

Dat is onzin, natuurlijk.

Politiek gaat over de samenleving. En een **samen**leving geef je **samen** vorm.

Buiten de politiek ligt een hele wereld van mensen, verenigingen, bedrijven en organisaties die die samenleving maken.

Dag in dag uit.

Wie gelooft in de almacht van de politiek heeft het mis. En in de strijd om het grote gelijk vergeten we vaak 1 ding: dat we toch allemaal gewoon samen verder moeten, en dat iedereen vanuit haar of zijn overtuiging ook een steentje bijdraagt. Als we de poten onder de stoel van een ander afzagen, dan gaan we ook zelf wankelen.

Het zou in de politiek, en in onze straten, buurten, dorpen en wijken best wel meer mogen gaan over hoe **WIJ** het **SAMEN** beter kunnen doen. En over hoe die rijke verscheidenheid van mensen en ideeën daartoe bijdraagt. Hoe samenwerking, en respect voor elkaar, zorgen voor een meerwaarde voor iedereen. Voor een **PLUS**, dus.

Dat klinkt misschien wollig. Maar wol geeft warmte.

Want samenleven doe je niet alleen.



GEDAAN

In 2021 werd ik van het overlijden van Peter Bellens schepen voor sociale zaken, welzijn en zorg.

Nog midden in de coronacrisis, dus. Gelukkig had ik voordien al wel wat ervaring opgebouwd. Door het beleidsprogramma voor welzijn, zorg en sociale zaken te schrijven en te onderhandelen, door de gemeenteraad voor te zitten, en door hier en daar wat crisisjes te managen.

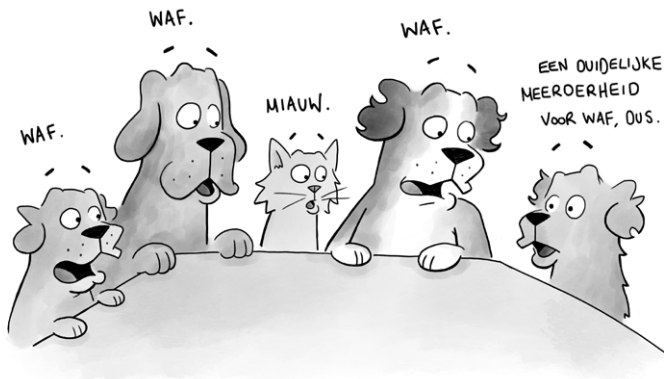
In de Eerstelijnszone Middenkempen coördineerden we alle **zorg- en hulpverlening**. Door heel veel samenwerking en heel veel inzet hebben we heel veel mensen zo goed mogelijk kunnen ondersteunen, in een mum van tijd vaccinatiecentra opgezet en het virus onder controle gekregen. Van het enorme engagement van alle vrijwilligers en professionals toen krijg ik nog altijd kippenvel. Ik geraakte nog meer overtuigd van de kracht van **samenwerking**, maar ook van de nood aan **nog meer ondersteuning en waardering van al die organisaties en vrijwilligers** die het beste van zichzelf geven.

De afgelopen jaren versterkten we daarom ons **ziekenhuis en ons woonzorgcentrum Sint-Anna**. Met het Pomphuis openden we een tweede **dienstencentrum** voor onze senioren, mensen met een beperking (en eigenlijk voor iedereen) in Morkhoven. De **buurtbus** bedient wijken waar we te weinig aanwezig waren. We openden een **buurtrestaurant** in 't Convent, een tweede is op komst. Er komt een **Inloophuis** voor mensen met geheugenproblemen. Samen met Alegria zorgen we voor een nieuwe plek waar **mensen met kanker en hun naasten** kunnen samenkomen. In het **Overkophuis** op de Grote Markt kunnen alle jongeren zichzelf zijn. En met nieuwe activerings- en **tewerkstellingsprojecten** gaan maatschappelijk werkers de baan op en zetten we mensen op weg naar een nieuwe toekomst.

Die versterking van zorg en welzijn is **broodnodig**. We worden allemaal ouder, en sneller dan we denken gaan we veel meer nood hebben aan sociale ondersteuning, hulpverlening en zorg. Als we dat allemaal haalbaar en betaalbaar willen houden, moeten we nu beginnen. **Investeren in welzijn en zorg is dus eigenlijk niet louter sociaal. Het is in ons eigen belang, zelfs een tikkeltje egoïstisch.**

Ervoor zorgen dat mensen elkaar kunnen ontmoeten en zich thuis voelen in hun straat is niet klef. Het zorgt voor gezondheidswinsten. De Wereldgezondheidsorganisatie wijdde een artikel aan de markt die we terug naar Morkhoven brachten. Stel je voor.

Natuurlijk, en jammer genoeg, zal dat werk nooit af zijn. Na corona kwam Oekraïne. En dan de energiecrisis en de inflatie. Maar net door die stevige uitbouw van onze sociale diensten kunnen we – en blijven we – heel kort op de bal spelen.





GESTOEFT

Dit hoofdstukje vind ik het moeilijkste om te schrijven. Maar het moet, zo zeggen ze me.

Als ikzelf terugkijk op de afgelopen jaren, heb ik eigenlijk wel wat gerealiseerd. Maar ik huiver er wat voor om te veel pluimen op mijn eigen hoed te steken, want alle projecten hieronder zijn alleen maar gelukt dankzij heel veel inzet van heel veel mensen. Fier uitpakken met iets dat vanzelfsprekend zou moeten zijn, of met iets dat met geld van elke belastingbetaler gerealiseerd werd, het blijft een beetje wringen.

Maar toch. Hier en daar heb ik wat steentjes verlegd in de rivier, die daardoor wat anders ging stromen. Volgens sommigen blijven die verdiensten te veel onder de radar. Dus zet ik maar eens een aantal punten in de verf die misschien te weinig opvielen.

Zo mag ik al 18 jaar een heel actieve rol opnemen in ons **ziekenhuisbestuur**. Als je het AZ van pakweg 2006 vergelijkt met dat van nu, dan denk ik wel dat ik daar mee voor een spectaculaire transformatie heb kunnen zorgen. En het is misschien eerder symbolisch, maar ik heb gezorgd voor het **Knuffelcontact** dat je vindt voor het ziekenhuis, in Morkhoven en in 6 andere buurgemeenten. Met dat kunstwerk herdenken we niet alleen de covidcrisis, maar geven we ook letterlijk een plaats aan schoonheid en verbondenheid. Dat mag ook wel eens, vind ik.

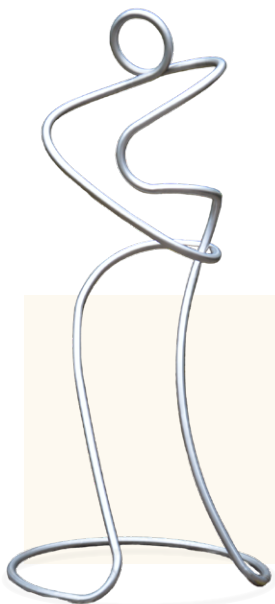
Onze armoedeorganisaties **De Fakkel en De Dorpel** ontvingen tot 2018 zo'n 5.000 euro per jaar. In 2019 werd dat 11.900 euro. In 2023 zorgde ik voor nog eens 40.000 euro extra per jaar, zodat ze nu **eindelijk een stevigere basis** kregen voor hun essentiële werk. Maar dat werd geen blanco cheque. Tegelijk zorgden we voor een heel duidelijk kader van afspraken en voor een vernieuwde en veel stevigere samenwerking tussen alle organisaties, de stad

en het OCMW. Dat bleef misschien onder de radar, maar is wel heel sterk, hartelijk én slim beleid. In onze gemeente wordt het vaak niet opgemerkt, maar **bovenlokaal krijgen we heel vaak complimenten.**

Binnen en buiten de Kempen kijken ze vaak met bewondering naar het Herentalse seniorenbeleid, het dienstencentrum, onze sociale dienst, de Cirkel(shop) als voorbeeld van wat een sociale kruidenier kan zijn. Of naar ons woonzorgcentrum, onze sociale economie, naar de samenwerking met mensen met een beperking en hun organisaties, naar de samenwerking tussen politie, gerecht en welzijnswerk. Al die thema's vragen heel veel inspanningen, en heel veel onzichtbaar werk, ook van een schepen. **Niet voor niets kwam het eerste Overkophuis van de Kempen in Herentals. We zijn qua sociaal beleid gewoon de sterkste, hartelijkste en slimste gemeente in onze provincie.**

BINNEN EN BUITEN 
DE KEMPEN KIJKEN
ZE VAAK MET
BEWONDERING NAAR
ONS SOCIAAL BELEID.

Maar niet alleen op het vlak van welzijn droeg ik een steentje bij. Ik kleurde ook wel eens buiten de lijntjes. **De Thuisploeg** is een fantastisch project dat sport en kwetsbare jongeren versterkt. Het was een idee van SKS, mee opgenomen door Herentals aan Z (het netwerk van Zorgstad Herentals). We vonden niet meteen alle middelen, dus schreef ik zelf driekwart van een subsidiedossier, dat als 1 van de 20 in Vlaanderen geselecteerd werd en bekroond met 20.000 euro. Het idee voor **'t Is Rik**, waarmee we onze keizer Rik Van Looy eindelijk zijn eigen podcast en een speciaal boekje gaven, kwam mee uit mijn koker. En ik gaf ook mee de aanzet tot de **Struikelstenen** in Herentals, waarmee we de Tweede Wereldoorlog en alle heldendaden én gruwel van die periode voor eeuwig een plaats gaven in onze stad.



Misschien zijn dat niet de grootste of meest zichtbare verwezenlijkingen van een politiker. Maar ze geven allemaal meer reliëf aan onze samenleving. En ze zorgen voor meer schoonheid, hartelijkheid en verbondenheid. En dat is wel wat, toch?

Dit Knuffelcontact vind je voor het ziekenhuis, in Morkhoven en in zes buurgemeenten. Het werd een samenwerking tussen de Eerstelijnszone, het AZ en zeven gemeenten. Een memoriaal voor de coronaperiode, een lege plek om (in) te blijven.

GEPLAND



Op Welzijn en Zorg was het dus behoorlijk druk, de laatste jaren. Maar ook daarbuiten gebeurde er wel een en ander.

De laatste 6 jaar hebben we enorm veel geanalyseerd en gepland in het stadsbestuur. En dat werd tijd. **In het verleden zag je heel vaak dat projecten elkaar altijd maar opvolgden zonder dat er een lijn in leek te zitten.** Een bouwwerk hier, een project daar, een hervorming ergens anders. Maar heel vaak was het raden naar een duidelijke logica daarachter, of een onderbouwing ervoor. En het een zat het ander in de weg.

De wereld (en dus ook onze gemeente) wordt almaar complexer. Een ingreep op één plaats of in één domein heeft vaak gevolgen voor een ander. Zeker wanneer je denkt aan ruimtelijke ordening, mobiliteit of klimaatbestendigheid hangt er heel veel met elkaar samen. Maar daarvoor hadden we geen breed kader. En dat was heel hard nodig.

Het heeft heel wat denkwerk, tijd en moeite gekost, maar die kaders zijn er nu. Op heel veel vlakken ligt een toekomstvisie voor Herentals, Noorderwijk en Morkhoven klaar.

Betaalbare huisvesting, open én bebouwbare ruimte, mobiliteit en parkeren, de riolering, onze vesten, een warmtenet, een visie rond toerisme, de as Augustijnenlaan-Belgiëlaan-Olympiadelaan, onze sportinfrastructuur: ze kregen allemaal een beleidsplan dat verder in de toekomst kijkt, gebaseerd op onderzoek van experts en input van heel veel mensen en organisaties.

VEEL PLANNEN GEMAAKT? HET WERD TIJD.



Over een aantal concrete acties uit die beleidsplannen werd nog niet beslist, en ze zullen door de huidige en volgende gemeenteraden nog verder besproken moeten worden. Maar we weten nu tenminste wat er op ons afkomt, en wat de mogelijkheden zijn om de toekomst aan te pakken. Als de volgende 10 jaar het rioleringsstelsel helemaal vernieuwd wordt, hebben we meteen een kader om die werken te combineren met bovengrondse heraanleg en inrichting. We weten nu ook hoe we ons beter kunnen wapenen tegen de veranderende seizoenen, tegen hitte en droogte en stortbuien, tegen het verkeersinfarct dat op ons afkomt.

Veel mensen zullen zeggen dat dit bestuur te weinig heeft gerealiseerd op die vlakken. Dat kan ik begrijpen. Maar er is wel heel veel en degelijk onderzoek- en planningswerk gebeurd voor de langere termijn. En dat was hard nodig. **Vaak is het gewoon beter om eerst goed na te denken dan als een kip zonder kop aan een volgend project te beginnen.**

Dat neemt niet weg dat ik wel een aantal keren gevloekt heb. Jij ook, waarschijnlijk?



*"Met dit plan kunnen we de belastingen enorm verlagen,
maar het gaat wel veel geld kosten."*



GEVLOEKT

We hebben dus veel plannen gemaakt, maar daarvan is nog niet zo heel veel zichtbaar. En dat frustrereert me wel. Natuurlijk had iedereen graag verder gestaan met

betere en veiligere straten. Natuurlijk vloek ik elke keer als ik met mijn jongste zoon over de kasseitjes fiets op weg naar school. Mijn tenen krommen ook als ik in de **file** sta voor de **spoorwegen**. Natuurlijk kreun ik als ik zie hoe minder mobiele mensen soms moeten sukkelen over onze **stoepen**. En uiteraard knarsen mijn tanden als ik zie dat we er niet in slagen om samen met onze horeca en middenstand tot een echte gedragen **verbetering van onze handelskern** te komen.

Vaak hebben we gewoon de tijd, mensen en middelen niet om alle problemen meteen goed en vlot aan te pakken. En als je dan nog een corona-, Oekraïne- en energiecrisis moet verwerken, wordt het wel heel stressy. De traagheid van een stadsbestuur is soms ondraaglijk, zelfs voor iemand die er deel van uitmaakt.

Van twee thema's heb ik echt wakker gelegen. Zo is er zo'n grote nood aan **goede en betaalbare woningen** dat je er haast moedeloos van wordt. Maar liefst 1000 huishoudens staan op de wachtlijst voor een sociale woning. Ze moeten gemiddeld 4 jaar wachten vooraleer ze een woning krijgen toegewezen. Met de gemeenteraad hebben we met een overgrote meerderheid in 2022 ons nieuwe plan 'lokaal sociaal wonen' goedgekeurd, waarin we plaats voorzien voor 450 extra betaalbare woningen in allerlei vormen, op allerlei locaties. Helaas hebben we er deze beleidsperiode maar een 150-tal van gerealiseerd. Ook de leegstand in Diependaal valt eigenlijk niet goed te praten. Ik probeerde wel van alles om de dingen te versnellen en te verbeteren, maar **het is me niet gelukt** door een samenloop van heel wat omstandigheden (waarmee ik een volgend boekje kan vullen, denk ik).

Ook op het vlak van **cultuur en verenigingen** staan we veel minder ver dan ik 6 jaar geleden gehoopt had. We hebben nu een fantastische nieuwe kunstencampus voor onze academies, maar de beschikbaarheid en **ruimte voor onze verenigingen kan beter**. Voor heel wat van hen verhoogden en vereenvoudigden we de subsidies, maar een aantal ging er volgens mij onterecht op achteruit. We hebben nu een geweldig geëngageerde verenigingsondersteuner, maar het participatiebeleid komt – ondanks goede bedoelingen – niet van de grond. We moeten gewoon toegeven dat cultuur en verenigingen meer aandacht moeten krijgen, en dat het – op sommige vlakken dan toch – **vroeger soms beter** was. Die punten moeten we in een volgend bestuur opnieuw vastpakken.

De hevigste vloek bewaar ik voor het eind, en gaat over de **politiek zelf**. Ik ben de slogans beu en ben nog allergischer dan vroeger aan holle beweringen. **Heel wat collega's in de gemeenteraad hebben het hart en het verstand echt wel op de juiste plaats**. Ik respecteer hun kritiek, inzet en dossierkennis. **Maar het doet me des te meer pijn als ze zich verlagen tot ongenuanceerde en populistische praat**, terwijl ze heus wel beter weten en kunnen.

Bijvoorbeeld.

Nee, “het bestuur” stelde geen plan voor om een nieuw stadhuis van 20 miljoen euro te bouwen. Het ging hier om een onderzoek van de administratie waarover de politieke meerderheid nog geen beslissing heeft genomen, integendeel zelfs. En het ging ook niet alleen over een nieuw administratief centrum, maar tegelijk over ruimte voor een nieuwe feestzaal (in plaats van zaal 't Hof), ruimte voor een jeugdhuis en fuifzaal, voor extra sociale dienstverlening, voor ondergrondse parkeerplaatsen, tot zelfs een nieuw onderkomen voor de bibliotheek, want in de oude moeten sowieso ook behoorlijke renovatiewerken gebeuren.



"Vrienden, twee jaar geleden stonden we aan de rand van de afgrond. Sindsdien hebben we flinke stappen vooruit gezet."

Bovendien: **hoe makkelijk is het om te toeteren dat je tegen de verkaveling van het Poederkotbos bent?** Heel handig en sluw verzwijgt iedereen dan dat dit momenteel private bouwgrond is. De huidige plannen zouden er net voor zorgen dat dat private domein in de toekomst voor bijna 2/3 een kwalitatieve publieke invulling krijgt, met een echte propere groene long voor ieder van ons.

Maar je kan er toch bosgebied van maken?

Dat klopt helemaal. Als we dat huidige woongebied willen omvormen naar bos- of natuurgebied, dan hebben de eigenaars recht op **“planschadevergoeding”**. **Die wordt geraamd op 20 à 30 miljoen euro. Gaan we dat laten bekostigen door onze belastingbetalers?**

Tot slot.

Minstens 173 grijze haren kreeg ik van het totale gebrek aan nuance toen het ging over **de bomen van de Begijnenvest**. Ik heb me maanden vastgebeten in de problematiek van de eiken, de micro-ecologie van de Begijnenvest en het stedelijke stikstofprobleem. Ik heb analyses, onderzoeken en masterplannen van overheden en studiediensten voor Natuur en Bos en Erfgoed bestudeerd en me bij specialisten verder geïnformeerd. Maar – met uitzondering van één oppositieraadslid – had **niemand oog of oor voor redelijke, verstandige en wetenschappelijke argumenten die natuur én erfgoed combineerden**.

Is de dreef nu gered? Het enige wat nu zeker is, is dat op dit ogenblik nog maar 1/5 van de bomen in “goede staat” verkeren. 58 van de 71 bomen zijn in “matige staat” of slechter, dus echt niet meer te redden. Over 20 jaar zijn die dood, niemand heeft daar een oplossing voor.

Vloeken mag soms, dat weet je wel. Het geeft gelukkig ook energie om verder te gaan. En dat zullen we.

GEDACHT

Herentals is een **storp**.



Jawel.

Te klein voor een stad, te groot voor een dorp.

Met 28.000 inwoners hebben we minder belastingbetalers dan Brecht, Schoten, Lommel of Ninove. In oppervlakte zijn we kleiner dan Herselt, Westerlo of Arendonk.

En toch hebben we een hele waaier aan diensten, bedrijvigheid én natuur die al die gemeenten overstijgt.

We hebben 3 afritten aan de snelweg, veel industrieterreinen, 2 stations, we zijn het knooppunt van fietsostrades, hebben het modernste ziekenhuis van de Kempen, een eigen zwembad en recreatiepark, een schat aan historisch erfgoed, een cultuurcentrum en grote kunstacademies, heel veel scholen, 3 woonzorgcentra. Met onze bossen als longen voor een hele streek en de Kleine Nete, de Aa, het Albertkanaal en Kempisch Kanaal als aders langs en door onze stad.

Op een kleine oppervlakte hebben we heel veel te bieden. Die rijkdom moeten we koesteren.

Door die weelde oefenen we ook een grote aantrekkingskracht uit op heel wat mensen buiten Morkhoven, Noorderwijk en Herentals. We vervullen een **centrumfunctie voor een groot deel van de Kempen** wanneer het over vervoer, tewerkstelling, winkelen, zorg, cultuur, sport en recreatie gaat. En dat zet ons **onder druk**. Want we spelen in dezelfde categorie als Geel, Mol of Lier, terwijl we niet hetzelfde bevolkingsaantal (of dus evenveel belastingbetalers) hebben.

Dat schuurt vaak. We hebben heel vaak de **lasten en uitdagingen van grotere steden**, maar **niet de brede basis om voor meer lusten te zorgen**. We ondervinden feller dan kleinere gemeenten de uitdagingen van een stad, maar hebben niet dezelfde mensen en middelen als een grotere stad om ze aan te pakken.

Als we onze dienstverlening willen blijven garanderen of zelfs uitbouwen, dan zullen we heel slim gebruik moeten maken van onze troeven. En van **samenwerking**. Tussen alle mensen, organisaties en – jawel – politieke partijen in onze eigen stad, maar ook met onze buurgemeenten binnen Neteland en de Kempen. Die gemeenten kijken heel vaak met verbazing en bewondering naar wat we doen, als ‘storp’.

Misschien zijn we ons daarvan in Herentals, Noorderwijk en Morkhoven **te weinig bewust**. Van wat we allemaal doen en kunnen. Maar ook van welke gigantische uitdagingen ons te wachten staan.

Als storp zijn we uniek.

Als we verder willen evolueren, bewaren we het best die typische eigenschappen: **dichtbij de mensen**, in elke straat, wijk, dorp en buurt. **Ambitieuus** in wat we willen, maar ook **realistisch en slim** in wat we kunnen.

**WE MOETEN ONZE
PLAATS KENNEN**





GEMEEND

Het wordt tijd om wat concreter te gaan, na al die mijmeringen. Hoewel het natuurlijk onmogelijk is om op enkele pagina's een heel verkiezingsprogramma uit de doeken te doen, geef ik graag 6 belangrijke strijdpunten mee, die ik na 13 oktober wil aanpakken. Ik kan je niet beloven dat ik ze allemaal meteen ga realiseren, maar wel dat ik me erin ga vastbijten.

De absolute prioriteit lijkt me een **beter en sneller onderhoud van ons openbaar domein**. Straten, voetpaden, fietspaden, pleintjes en groen: ze liggen er niet optimaal bij. Onze technische ploegen kreunen onder het werk.

Er is een oplossing, maar die moet haalbaar en betaalbaar blijven. Onze technische dienst kan het immers niet alleen, maar wel binnen een groter verband.

Daarom stel ik de oprichting van een **Padenbrigade Neteland** voor. Als we met onze 4 buurgemeenten materiaal, mensen en budgetten bundelen, kunnen we een ploeg van pakweg 24 mensen en 6 bestelwagens permanent op de baan houden. Hun enige taak: het voortdurende basisonderhoud van onze openbare ruimte.

Door die grotere schaal kunnen we al die mensen slimmer en vlotter inzetten, kunnen we alles makkelijker plannen, sneller uitrukken en dat vele werk systematischer opvolgen.

Tegelijk bekijken we met onze sociale-economiebedrijven of we in die Padenbrigade opleidings- en tewerkstellingskansen kunnen bieden aan mensen met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt. Zo versterken we niet alleen de stad, maar ook onze inwoners.

Ten tweede, maar niet minder belangrijk: we hebben **nog meer kinderopvangplaatsen** nodig. Hoewel we de laatste jaren al heel wat uitbreiding zagen, vinden nog te veel jonge ouders niet alle opvang die ze kunnen gebruiken.

Allereerst verhuizen we ons eigen onderkomen Hummeltjeshof naar de site-Francesco, tussen Bovenrij en Nonnenstraat. Daar kunnen we de kinderopvang dan **vernieuwen en uitbreiden**. Maar ook de andere initiatieven, van grootschalige crèches tot kleine onthaalouders, moeten we nog meer ondersteunen.

Iedereen wil een **veiliger en vlotter verkeer**. De studie voor de mobiliteits-, parkeer- en circulatieplannen is gebeurd, de cijfers en plannen liggen klaar. Die focussen meer op **logische en veilige verkeersstromen**, met de grootste aandacht voor stappers en trappers. Een goede zaak, maar ook het openbaar vervoer én het autoverkeer mogen we niet vergeten. De verkeersknoop in Herentals kan pas helemaal ontward worden als het op de ring vlotter gaat, zodat autoverkeer dat niet in het centrum moet zijn er ook uit blijft.

Maar in afwachting van die oplossing, waarvoor we afhankelijk zijn van de spoorwegen en de Vlaamse overheid, kunnen we alvast zorgen voor een slimmere structuur en inrichting van onze woonkernen, straten en wegen.

Goede en betaalbare huisvesting is punt 4. Ook daar zijn de plannen klaar. De nieuwe woonmaatschappij Leefgoed is helemaal hervormd, en kan **binnen 6 jaar 300 nieuwe sociale huur- en koopwoningen** realiseren, in heel gevarieerde vormen en verspreid over heel het grondgebied. Nee, het gaat dan niet meer over grijze sociale blokken, maar om kwalitatieve woningen, met een goede sociale en architecturale mix, waar de inrichting van de hele site ingezet wordt voor de hele buurt. De renovatie van Diependaal en van de Kleerroos zetten we stevig en versneld verder, energiezuinig en klimaatvriendelijk.



*"Als ik geweten had dat hij zou winnen,
dan had ik niet op hem gestemd."*

Ook voor de **verenigingen** wil ik opnieuw een tandje bijsteken. De subsidies hebben we vereenvoudigd en uitgebreid, maar kunnen we nog beter afstemmen op hun specifieke noden en activiteiten. Individueel worden verenigingen goed ondersteund, maar de impact van de voormalige cultuur-, jeugd- en sportraden is weggedeedsterd.

De rol die zij hadden als **vereniging van verenigingen**, als netwerk van en voor **geëngageerde vrijwilligers**, als motor voor verbinding en creativiteit, moeten we terug aanwakkeren en uitbouwen. Initiatieven zoals Zomerspoor, Herentals Bruist, of al het vrijwilligerswerk met Herentals Fietst Feest, tonen aan dat onze verenigingen nog altijd ons *storp* verrijken, verbinden en opfleuren. En dat moeten ze in de toekomst nog meer kunnen doen.

WE MOETEN 
VERENIGINGEN
OPNIEUW
VERENIGEN

Ik eindig met een stokpaardje.

Een gemeente besturen vraagt een hele machinerie. Kwalitatieve dienstverlening voor almaar diverser en kritischer wordende burgers vraagt ook professionalisme en efficiëntie. Maar als we altijd maar professioneler worden, en meer en meer in plannen en systemen gaan gieten, verliezen we soms uit het oog waar het echt om draait: een **goede en vriendelijke dienstverlening op mensenmaat.**

Iedere Herentalsenaar die een vraag heeft over het bestuur en onze diensten moet goed, duidelijk en vriendelijk geholpen kunnen worden. Dat begint bij ons onthaal, waarbij we elke vraag ernstig nemen en vriendelijk oppakken, en meteen doorverwijzen naar de juiste tweede deur.

Mensen hebben vaak het gevoel dat ze verloren lopen, dat ze niet terecht kunnen bij de stad of het OCMW. De regeltjes, ook (en misschien vooral) van andere overheden en diensten, worden niet eenvoudiger. Heel veel mensen worden van het kastje naar de muur gestuurd. Of van de ene website naar de andere helpdesk. Als ze het juiste telefoonnummer of mailadres al vinden.

Wie verloren loopt moeten we de weg wijzen, soms zelfs bij de hand nemen. Behalve een Padenbrigade die de straten opkuist en fatsoeneert, hebben we ook nood aan een **Paperassenploeg** die de administratieve rompslomp vermindert. Dat gaat heel veel inspanningen vragen. Maar de resultaten kunnen hartverwarmend zijn.

Dat meen ik.

GEDUWD

Nog één ding voor ik afrond.



Bijna iedereen vergeet dat je op 13 oktober twee keer mag stemmen. En dat kan zelfs twee keer op mij.

Ik trek de lijst voor ons storp, en duw die voor onze streek: voor de provincieraad heb ik de 9de plaats voor cd&v in het arrondissement Turnhout. Trekken en duwen, het leek me wel wat.

Over de provincie als bestuursniveau kan je een en ander zeggen. Ook heel veel sloganeske praat verkopen trouwens. Dat de provincie een overbodige bestuurslaag zou zijn, bijvoorbeeld. Heel veel partijen en mensen vinden dat.

Ik niet.

Misschien ben ik wél een beetje bevooroordeeld, omdat ik er van 2000 tot 2005 gewerkt heb. Toen had de provincie nog veel meer bevoegdheden dan nu. Maar ook vandaag nog zijn er heel veel diensten en projecten die zonder de provincie niet zouden bestaan.

De **fietsostrades**, bijvoorbeeld. Of **Kamp C** in Westerlo, waar iedereen terecht kan voor duurzaam bouw- en renovatieadvies. Of **de Warande**, waarvan iedereen dacht dat Turnhout of Vlaanderen het beheer wel zou kunnen overnemen (wat tot vandaag nog niet gelukt is, overigens). En vergeet niet dat **Hidrodoe** in Herentals er niet gekomen zou zijn zonder het provinciebestuur. Ook het Herentalse beleid rond **zorgzame buurten** in Morkhoven of voor onze **buurtbus** zou zonder de provincie niet hebben bestaan.

Niet dat het Antwerpse provinciebestuur voor mij per se moet blijven bestaan. Maar **ergens heb je toch een soort structuur nodig die initiatieven en projecten op streekniveau kan coördineren** (en bekostigen) omdat ze te groot zijn voor een gemeente en te klein voor de Vlaamse overheid. Wat mij betreft kan dat het best op Kempens niveau. Daar zie je dat we heel veel uitdagingen én troeven delen. En heel vaak komen we met Kempenaars beter overeen dan met Antwerpenaars. (Over Mechelaars kan je discussiëren.)

Misschien – hopelijk! – wil je dat ik daar mee vorm aan geef, binnenkort?



"Let me take you to another golf resort Mr. President. It may be small, but the food will be excellent."

GESTEMD



Op 13 oktober stem je dus voor **twee verschillende niveaus**: de **gemeenteraad van Herentals**, Noorderwijk en Morkhoven, waar ik de lijst **trek** van cd&vPLUS. Een bescheiden maar vernieuwend idee om op een frissere manier aan politiek te doen. cd&vPLUS is op dit ogenblik niet de grootste partij. We zijn wat kleiner, maar daardoor misschien ook wat fijner. Wat stiller, maar daarom misschien ook wat sympathieker?

De cd&v-lijst voor de **provincieraad duw** ik. Daar moet je onderaan zoeken om me te vinden.

Jouw stem kan wel degelijk een verschil maken. De opkomstplicht is afgeschaft voor deze verkiezingen. Dat vind ik zelf best wel jammer, want daardoor riskeren we de stem van heel wat mensen niet meer te horen.

Wat ik helemaal níet erg vind, is dat het gewicht van de lijststem is afgeschaft. **Dat betekent ook dat je, veel meer dan 6 jaar geleden, zelf kan bepalen wie jou vertegenwoordigt.**

Maar. Denk niet dat jouw stem alles meteen gaat veranderen zoals jij het wil. **Met je stem beslis je niet zelf over één of zelfs meerdere concrete punten. Je beslist wel over wie er de volgende 6 jaar gaat beslissen.** Volgens mij zijn dat het best mensen met een brede blik, die kunnen loskomen van slogans, die de korte termijn overstijgen en echt aan de toekomst denken. Niet alleen aan vandaag of morgen, maar ook aan overmorgen en aan 2040. Kortom: mensen die je vertrouwt in deze stresserende tijden.

Je stemt ook niet – of niet alleen – op een burgemeester.

Volgens de nieuwe regels begint alles nog altijd bij de grootste partij. Van die partij krijgt de persoon met het hoogste aantal voorkeurstemmen 14 dagen de tijd om samen met andere partijen een meerderheid te vinden. Het zou me niet verbazen dat dat ook nog wel voor wat verwarring gaat zorgen. Als de populairste van de populairste partij geen gedragen akkoord kan sluiten, dan wordt die geen burgemeester.

Bovendien: **een burgemeester maakt niet alleen het verschil**, geloof me. Een gemeente heeft **ook goede schepenen** nodig, en een goede administratie. En vooral: een **goede gemeenteraad** die ideeën kan aanbrengen én kritiek kan leveren, zowel in de meerderheid als in de oppositie.

Als je het mij vraagt, zou ik je daarom aanraden om op **meerdere kandidaten te stemmen**. Zo kan je echt wel mee de verhoudingen binnen het bestuur en de richting van het beleid bepalen. En zo geef je het meeste effect aan jouw stem, en kan je zorgen voor een PLUS.

Kijk maar eens op de cd&vPLUS-lijst (en ook op de andere, natuurlijk). Er staan heel wat mensen op met gedrevenheid, vakkennis en werklust. En er verdienen er wel meer een stem in de gemeenteraad. Mijn advies: **stem met je hart op mensen met verstand, en stem met je verstand op mensen met hart**.

Doe dat goed, op 13 oktober.



Bart
MICHIELS



Nee,
de wereld
is niet kapot.

GEÏNTERESSEERD?

Wil je nóg meer weten?

Surf dan naar www.bartmichiels.be. Op die site geef ik nog wat laatste nieuwtjes en standpunten mee, al naargelang de actualiteit van de komende weken.

Trouwens: op www.bartmichiels.be/geboekt kan je dit boekje ook **downloaden als e-book**, zodat je het ook handig op je telefoon of tablet kan lezen. Ook een extra papieren exemplaar kan je daar aanvragen voor jezelf, of voor wie je maar wil.

Liever luisteren? Ga naar www.bartmichiels.be/gepodcast. De kern van wat je in dit boekje vindt, kan je ook in korte soundbites beluisteren. Als **podcast** in je favoriete app, of gewoon als mp3 te downloaden.

Je krijgt me ook gevonden op andere kanalen:



telefoon (en Whatsapp): +32 496 62 65 17

mail: bart@cdenv.plus

facebook: [@BartMichielsHerentals](https://www.facebook.com/BartMichielsHerentals)

LinkedIn: [@BartMichiels](https://www.linkedin.com/company/BartMichiels)

Twitter/X: [@bartmichiels](https://twitter.com/bartmichiels)

Instagram (1 keer per maand): [@bbartmichiels](https://www.instagram.com/bbartmichiels)

TikTok: (2 keer per jaar): [@bartmichiels2200](https://www.tiktok.com/@bartmichiels2200)



Of scan de QR-code:



Kies eens een andere bril.

